

гдбата на мжката, коато е безмѣрна, и заради повинность-та за мжката, коато е безмѣрна. Но при сичко това ный кога грѣшимъ, стрѣва ни сѣ, или че не правимъ нищо, или и че правимъ едно много малко зло.

Въ часътъ, когато ный стрѣвамы грѣхътъ, по-добрѣ бы было да исчезне отъ очиты ни Слзницето, или да сѣ отвори подъ краката наши земаѣта, за да нѣ погълне живы; защото него часъ ный хѣлимъ едного Бога сздатела, и избавителя; псѣвамы правосждіето мѣ сѣ едно дързновенно престѣпленіе неговыты заповѣди; псѣвамы благостьта мѣ сѣ една безчеловѣчна неблагодарность кхмъ неговыты благодѣаніѣ. Ный потѣпкѣвамы сѣдбата мѣ, запалювамы ѣрость-та мѣ, изрѣвамы благодать-та мѣ, падамы въ ненависть-та мѣ. И знете ли какво нѣщо е Божіѣта ненависть? гокори Божественный Златавѣтъ, че та ѣ една мжка, преди мжката; една веирь оше по тѣжка отъ мжката. „Бѣжіе во ѣтчѣждѣніе ѣ ѣтѣрачѣніе, ѣ тамъ чѣемъ хъ мѣ кх та жчѣе ѣсть пѣдшемѣ.“ И не ѣ ли тѣѣ голѣмото зло отъ колкото бы могаз да има единъ грѣшникъ намразенъ отъ Бога, и мжченъ преди время?

Но за едно таквоъ зло да ли ѣще има нѣкое лѣкарство? Има силата и власть-та Божіѣ; Но почюдетеса на превъсходството на Божіето милосѣрдіе! Тамъ власть ѣ подарилъ Богъ на свѣщеннициты на черквата мѣ въ лицето на свѣщенныты Апостолы: далъ имъ ѣ независимо позволеніе да разрѣшаватъ, и да прощаватъ сѣкой грѣхъ, когато имъ е рѣкълъ: „Пріиміте Дѣхъ свѣтъ; ѣлика ѣще разрѣшіте на земя, въ дѣтъ разрѣшена на небесы.“ Иоан. гл. 20, с. 23. Мат. гл. 18, с. 18. Помыслете си тѣка, Іереи свѣтїи, и дѣховни отци; Богъ, и свѣщенникътъ прощаватъ грѣхътъ, но различно. Богъ господарскы, сѣ своѣта си власть, а Свѣщенникътъ по причастіе, сѣ власть-та, коато е пріелъ отъ Бога. Едни врата сѣ затворены, и можтъ сѣ отвори сѣ два начина; веднага сѣ преестественъ начинъ безъ ключъ, и посредственно сѣ естественъ начинъ сѣ ключътъ. Вратата на царството небесно сѣ затворены за единъ грѣшникъ, и можтъ сѣ отвори сѣ два начина; непосредственно безъ ключъ; тѣѣ ги отвара Богъ сѣ своѣта власть, и сила; и посредственно, то естъ сѣ помощь-та на ключоветы, които Христосъ, въ лицето на Петра, е далъ на сичкыты Апостолы. „И дамъ ти ключи царствіѣ небеснаго“ Мат. 16, 19. сѣ тойзи начинъ ги о-